

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010890
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010890.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného R. I. , pre čiastočne dokonaný a čiastočne nedokonaný (v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona) pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, spáchaný sčasti samostatným konaním a sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného R. I. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 10.09.2013, sp. zn. 1PP/52/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. októbra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného R. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 10.09.2013 sp. zn. 1PP/52/2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (doručený mu 16.08.2013) odsúdeného R. I. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia mu uloženého rozsudkom Okresného súdu Komárno z 20.10.2011 sp. zn. 1T/229/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 05.11.2011 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednávanej veci splnil iba formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon dvoch tretín uloženého mu trestu a čiastočne aj jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je preukázanie určitého stupňa polepšenia (pretože bol dvakrát disciplinárne odmenený a ani raz disciplinárne potrestaný), nesplnil však druhú materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia, ktorou je prognóza, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život, pretože jednak podľa názoru súdu prvého stupňa po dobu doterajšieho, temer dva a pol roka trvajúceho výkonu trestu odňatia slobody nezískal dostatočné množstvo disciplinárnych odmien a navyiac jeho správanie spočiatku nebolo na požadovanej úrovni, jednak jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania stredné, pričom v dobe pred výkonom trestu odňatia slobody sa opakovane dopúšťal najmä majetkovej a násilnej trestnej činnosti a ani v minulosti mu uložené tresty odňatia slobody ho od páchania trestnej činnosti neodradili, v ktorej súvislosti súd prvého stupňa poukázal aj na to, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 25.04.2012 sp. zn. 1T/193/2011 bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu odsúdenému práve vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý v prejednávanej veci vykonáva. Zo všetkých týchto dôvodov mal súd prvého stupňa za to, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto jeho návrh na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v prejednávanej veci zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho oznámení vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 10.09.2013 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 19.09.2013 a to nesúhlasom s dôvodmi, pre ktoré bol jeho návrh súdom prvého stupňa zamietnutý, pretože podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa prihliadať hlavne na to, ako sa správa a pracuje vo výkone trestu odňatia slobody a nie „extra“ posudzovať a poukazovať na minulosť, lebo túto (na rozdiel od budúcnosti) odsúdený zmeniť už nevie ani nemôže a táto bola hodnotená pri rozhodovaní o výške v prejednávanej veci vykonávaného trestu a o spôsobe jeho výkonu. V tejto súvislosti odsúdený tvrdil, že sa poučil súčasne dôvodiť, že „kvôli sústavnému vyčítaniu minulosti zo strany okresných súdov, ktoré riešia podmiennečné prepustenia, takto nemôže mať šancu nikto“. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odsúdeným vyslovil vieru, že súd, ktorý bude o jeho sťažnosti rozhodovať, bude prihliadať na jeho pozitíva, chuť zmeniť svoj život a nepáchať trestnú činnosť a preto ho podmiennečne prepustí na slobodu.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec na rozhodnutie 10.10.2013, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený iba čiastočne splnil v poradí prvú a nesplnil v poradí druhú z dvoch materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a v tom smere, že nesprávanie sa odsúdeného na požadovanej úrovni v počiatočnej dobe výkonu trestu odňatia slobody v prejednávanej veci a k dĺžke doposiaľ vykonaného trestu nízky počet získaných disciplinárnych odmien odôvodňujú záver o iba čiastočnom splnení v poradí prvej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia (preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním) a súčasne doplniť v tom smere, že v prejednávanej veci odsúdeným vykonávaný nepodmiennečný trest odňatia slobody mu bol uložený nielen ako spoločný, ale aj ako súhrnný (a to najmenej za dva úmyselné zločiny), že v osobe odsúdeného ide o doposiaľ (bez zahladených odsúdení) od roku 2003 spolu päťkrát odsúdeného a (spolu s prejednanou vecou) dvakrát nepodmiennečným trestom odňatia slobody potrestaného (zvlášť pokiaľ ide o majetkovú ale aj násilnú trestnú činnosť) špeciálneho recidivistu, ktorý v jednom prípade (rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 01.10.2003 sp. zn. 1T/115/2002) skôr mu uložený trest odňatia slobody práve v dôsledku podmiennečného prepustenia (uznesením Okresného súdu Trnava z 12.05.2005 sp. zn. 2Pp/94/2005) vykonal iba čiastočne, pričom ani tento skorší čiastočný výkon trestu odňatia slobody a zrejme ani samotné toto skoršie podmiennečné prepustenie z neho zjavne nemali na odsúdeného žiadny prevýchočný vplyv, pretože opäť sa dopustil trestných činov, za ktoré bol postupne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 29.05.2007 sp. zn. 2T/72/2007, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 20.10.2010 sp. zn. 1T/121/2010, rozsudkom Okresného súdu Komárno z 20.10.2011 sp. zn. 1T/229/2007 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 25.04.2012 sp. zn. 1T/193/2011.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené nepochybné skutkové zistenia a tiež na v skoršom potrestaní odsúdeného majúcu svoj pôvod skutočnosť, že odsúdený trest odňatia slobody v prejednávanej veci vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 66 odsek 2 Trestného zákona) sú všetky skutočnosti, okolnosti a právne úvahy obsiahnuté v písomnom odôvodnení odsúdeným proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti podľa názoru nadriadeného súdu zjavne irelevantné.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).